

א' עכ"ל
י' ה'תקנ'
ס'
י' כ"ן

מדינת ישראל
בית משפט לעניינים מקומיים בחיפה

בפני כב' השופטת ג'אדה בסול

ת"פ מס' : 740/13

תאריך: 10/04/2016

פרוטוקול

המאשימה: עיריית חיפה

- נגד -

הנאשמים:
1. א.ל.ש.מיסודו של א. שומר בע"מ
2. ירון ויצנר
3. יהודה שומר

נוכחים: ב"כ המאשימה - עו"ד אלה לוינגר קפלן
ב"כ הנאשמים/תים - עו"ד ברזל

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין, בית המשפט מודיע על זיכויים של הנאשמים מהעבירה המיוחסת להם בכתב האישום.

עסקינן בכתב אישום המייחס לנאשמים ביצוע עבירה על הוראות סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968 (להלן: חוק רישוי עסקים), כשעל פי העובדות הנטענות בכתב האישום, הנאשמים דנן, חברה ושני מנהליה הרשומים, נמצאו בתאריך 12/3/2013, מנהלים עסק של מקום לאחסנת ברזל, בכתובת יוסף לוי 16-18 חיפה, כשהעסק טעון רישוי על פי הוראות חוק רישוי עסקים, פריט 6.1 א' לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשנ"ה-1995, להלן: הצו), ובלא שהיה ברשותם רישיון עסק כדין.

הנאשמים כפרו בעובדות כתב האישום וטענו כי עסקינן בנכס הנמצא בבעלות הנאשמת מס' 1, אשר הושכר לצד שלישי, שהוא זה אשר ניהל את העסק נשוא האישום.

המאשימה ביקשה לברר את טענת הנאשמים בטרם קביעת התיק לשמיעת הראיות, ולאחר בדיקה, כאמור, היא עמדה על המשך ההליך נגד הנאשמים דנן.

מדינת ישראל
בית משפט לעניינים מקומיים בחיפה

בפני כב' השופטת ג'אדה בסול

ת"פ מס' : 740/13

תאריך: 10/04/2016

מטעם התביעה העידו הפקח, מר עימאד אדלבי מפיקוח רישוי עסקים בעיריית חיפה, וכן סגן מנהל מחלקת רישוי עסקים בעיריית חיפה, מר גבי אוזנה. מטעם הנאשמים העידו הנאשם מס' 3, מר יהודה שומר, וכן מר שי שומר. העדות המרכזית עליה נסמכת המאשימה, היא של הפקח, מר אדלבי, אשר ביקר במקום העסק וערך את דוח גילוי העבירה, מוצג ת/1, ושבהתבסס עליו, כאמור, נשלחה ההתראה לנאשמים (מוצג ת/2).
בחקירתו הראשית של מר אדלבי הוא מציין את הדברים הבאים (עמ' 1 לפרוטוקול):

"...בתאריך הנ"ל (12/3/2013 –ג.ב.) פג תוקף הרישיון של חבמ"ל והייתי צריך לתת להם גרסת חשוד....יצאתי לאחר שקיבלתי את הח.פ. מהמזכירה, שלחתי למנהל שלי....הכרתי את העסק הזה, חבמ"ל, על העסק כתוב חבמ"ל...."
גם בחקירתו הנגדית המשיך העד ציין ואישר כי הוא נכנס במועד הנ"ל למשרדי חברת חבמ"ל, וכשנשאל כיצד הוא ייחס את ניהול העסק לנאשמת כאן הוא השיב (עמ' 2 לפרוטוקול):

"ש. למה החלטת ששם העוסק הוא הנאשמת 1?

ת. זה מה שנתנו לי, זה הח.פ. שנתנה לי המזכירה

ש. אני אומר לך שהח.פ. זה של הבעלים של המגרש?

ת. לקחתי את הח.פ. מהמזכירה, הוציאו מהרשם חברות ויותר מזה אני לא יודע כלום. לא בדקתי יותר מידי.

ש. גם אחרי האירוע הזה של הדוח באת לגבי תלונות של ברזל ?

ת.אני יודע שלאחר סיום הבניה אחסנו את הברזלים בפנים.

ש. מי אחסן את הברזלים במגרש הזה.

ת. חבמ"ל. אני מכיר את המקום כחבמ"ל מאז ומעולם."

גרסת עד התביעה, הן בחקירתו הראשית והן בחקירתו הנגדית, מאששת את גרסת הנאשמים כי לא הנאשמת מס' 1 היא אשר ניהלה את העסק נשוא האישום אלא

מדינת ישראל
בית משפט לעניינים מקומיים בחיפה

בפני כב' השופטת ג'אדה בסול

ת"פ מס' : 740/13

תאריך: 10/04/2016

חברה אחרת בשם חבמ"ל, כך שאין בעדות עד התביעה המרכזי כדי לתמוך בטיעון המאשימה ובעובדות המצוינות בכתב האישום.

עסקינן בהליך פלילי כאשר הנטל להוכיח את העובדות שבבסיס כתב האישום מוטל על המאשימה, כשרמת ההוכחה הדרושה, כידוע, הינה מעל לכל ספק סביר, ובעת שבעדות מר אדלבי אין כל תימוכין לטענות המאשימה המועלות בכתב האישום, אלא ההיפך, נשאלת השאלה, האם ניתן לראות בעדותו של מר אוזנה כעדות שיש בה כדי להרים את אותו נטל הוכחה המוטל על המאשימה.

מר אוזנה שלח לנאשמים את אותו מכתב התראה (מוצג ת/2) כאשר הנאשמת היא הממוענת על פי אותו מכתב, בהסתמך על דוח גילוי העבירה שמר אדלבי רשם (מוצג ת/1).

מר אוזנה ציין כי עם קבלת דוח המפקח, דוח גילוי העבירה, באותו זמן נתון, אין הוא עורך בדיקות נוספות, והוא שולח את אותו מכתב התראה על מנת שהעוסק, ובמקרה דנן, הנאשמת, יגישו בקשה לרישיון עסק. לפי מר אוזנה, ועל כך אין חולק, למכתב ההתראה, מוצג ת/2, לא התקבלה תגובה.

מר אוזנה ציין בעדותו כי הוא מסתמך על מסמכים נוספים שיש בהם, לשיטתו כדי לבסס את הטענה כי הנאשמת כאן היא העוסק האמור לשאת באחריות בגין ניהול העסק ללא רישיון.

המסמכים אליהם הפנה מר אוזנה הם: הבקשה לרישיון עסק אשר הוגשה בתאריך 30/1/2014 (מוצג ת/3) על שם הנאשמת ע"י אדריכל מר טל לוי, בנוסף מסתמך מר אוזנה על מסמכים נוספים ממחלקת הארנונה לגבי הנכס נשוא הדיון ושלפיהם הנאשמת עסקינן היא המחזיקה והמחויבת בתשלום ארנונה על הנכס (מוצגים ת/4 ו- ת/5).

אכן, הבקשה לרישיון עסק, לעסק דנן, אשר הוגשה בתאריך 30/1/2014 (מוצג ת/3) הוגשה על שם הנאשמת מס' 1, אליה צורף צילום תעודת הזהות של הנאשם מס' 3 וכן העתק תעודת ההתאגדות של החברה והעתק הסכם הרכישה מיום 19/12/2012 לפיו רכשה הנאשמת את הנכס בו מתנהל העסק.

מדינת ישראל

בית משפט לעניינים מקומיים בחיפה

בפני כב' השופטת ג'אדה בסול

תאריך: 10/04/2016

ת"פ מס' : 740/13

המסמכים שנשלחו למחלקת הארנונה בעיריית חיפה חתומים גם הם על ידי הנאשמת כאשר במכתב הראשון (מוצג ת/4) כל שביקשה הנאשמת הוא להודיע לעיריית חיפה על כך כי היא רכשה את הנכס , וכן להודיע כי המבנים שהיו בנויים על המגרש נהרסו ועל כן היא ביקשה לשנות את סיווג הנכס לצרכי ארנונה כקרקע בלבד, ומכאן שאין במכתב זה כדי להעלות או להוריד לגבי זהות מנהל העסק נשוא האישום.

המכתב הנוסף, מוצג ת/5, המופנה אף הוא לעיריית חיפה חתום על ידי הנאשמת, בו ייפתה הנאשמת את כוחה של הגברת חנה משיח, מנהלת חשבונות, לערוך בירורים אצל עיריית חיפה באשר לנכס עסקיני, ועיון במסמך זה מעלה כי כתובת הדואר האלקטרוני של אותה מיופת כוח היא בחברת חבמ"ל, ואף כתובת הנאשמת נרשמה בראש הדף "אצל חברת חבמ"ל", מכאן שגם מסמך זה אין בו כדי להעיד חד משמעית כי הנאשמת, שאין חולק כי היא הבעלים של הנכס, הוא גם המחזיקה או העוסקת בעסק נשוא האישום.

סימן השאלה היחיד שנותר הוא לגבי רישום הנאשמת כעוסקת בבקשה לרישיון עסק שהוגשה לעיריית חיפה.

הבקשה הוגשה ע"י אדריכל בשם טל לוי, על שם הנאשמת, כאמור, ובצירוף מסמכים הכוללים את צילום תעודת הזהות של הנאשם מס' 3, וההסבר שניתן ע"י הנאשם מס' 3 בעדותו לעניין זה, נשמע מאולץ.

יחד עם זאת, נשאלת השאלה, האם יש די במסמך זה כדי להרים את הנטל המוטל על המאשימה להוכחת העובדות שבבסיס כתב האישום? נדמה שהתשובה לשאלה זו היא על דרך השלילה.

מטעם הנאשמים, כאמור, העיד הנאשם מס' 3 אשר ציין בעדותו כי את הנכס בו מתנהל העסק נשוא האישום רכשה הנאשמת לזכר סבס ז"ל של מנהליה, ושעבד בחברת חבמ"ל עד גיל 98, כאשר לחברה הנאשמת אין כל עסקים מלבד השכרת המגרש לחברת חבמ"ל.

לתיק בית המשפט הוגש הסכם השכירות בין הנאשמת לבין חברת חבמ"ל, העתקי מסמכים המלמדים על כך כי תשלומי הארנונה בגין הנכס בו מנוהל העסק משולמים

מדינת ישראל
בית משפט לעניינים מקומיים בחיפה

בפני כב' השופטת ג'אדה בסול

ת"פ מס' : 740/13

תאריך: 10/04/2016

ע"י חברת חבמ"ל, וכן הוצגו חשבוניות בגין תשלומי דמי השכירות שהנאשמת מקבלת מחבמ"ל (מוצגים נ2- נ4).

מר שי שומר, מנהל המפעל שמנהלת חברת חבמ"ל, העיד אף הוא מטעם הנאשמים וציין כי הנכס נשוא האישום הינו חלק מהמפעל של חברת חבמ"ל, כשאישור הכבאות המבוקש מתייחס לכל המתחמים של המפעל, ובכללם המתחם דן שנקרא מתחם אל"ש, אך הוא חלק מהעסק של חברת חבמ"ל.

השאלה היחידה שנותרה לא ברורה עד תום היא בשל העובדה שהבקשה לרישיון עסק הוגשה למחלקת רישוי עסקים בשם הנאשמת כאן ואליה צורפו מסמכים הכוללים את הסכם הרכישה של הנכס ע"י הנאשמת, מסמכי התאגיד של הנאשמת וצילום תעודת הזהות של הנאשם מס' 3.

אמנם לא ניתנה תשובה מקיפה ומספקת בעניין זה ותשובתו של הנאשם במסגרת חקירתו בנקודה זו לא הייתה משכנעת דיה, אך אין בסימן שאלה זה לבדו כדי למלא את הריק הגדול בראיות התביעה ולהביא למסקנה כי המאשימה הרימה את הנטל המוטל עליה, ברמת ההוכחה הדרושה במשפט פלילי, להוכחת העובדות שבבסיס כתב האישום, ועל כן, ומשלא הרימה המאשימה את הנטל המוטל עליה להוכחת העובדות שבבסיס כתב האישום, הרי שיש להורות על זיכוי הנאשמים מהעבירה המיוחסת להם בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן, תשע"ו (10/04/16) במעמד הנוכחים.

ג'אדה בסול, שופטת